

Det Konservative Folkeparti har igen og igen og igen peget på en lang række områder, hvor vi var nødt til at justere, og jo tidligere man justerer, jo mindre indgribende skal justeringerne være. Vi har sagt klart og tydeligt, at i fremtiden skal raske og rørige mennesker ikke forvente, at der vil være en efterlønsordning som den, vi kender i dag. Til gengæld skal regulært nedslidte også i fremtiden have en chance for tidligere tilbagetrækning efter konkret visitation, og så skal de til gengæld slippe for a-kasse-kontingent og fagforeningsmedlemskab. Det har vi sagt igen og igen, og jeg ved ikke, hvordan jeg skal forklare den socialdemokratiske ordfører det med tydelige ord.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jo velkendt konservativ politik, at skattelettelse skal gives til dem, der har mest, og det er jo også lykkedes i et vist omfang i den forløbne periode. Direktøren har fået en skattelettelse på 6.000 kr. om året, mens den arbejdsløse, pensionisten og kontanthjælpsmodtageren har fået 0 kr. i skattelettelse, og kigger man på Det Konservative Folkepartis hjemmeside, kan man jo se, at det er dem i toppen, der skal have endnu flere skattelettelse, som især vil være til gavn for de godt 11.000 danskere, der tjener mere end 1 mio. kr. om året. Det er her, skattelettelserne virkelig skal høvles af, og det er konservativ politik, så det behøver jeg ikke at spørge til.

Men mit spørgsmål er: Vil den skattepolitik øge ligheden i samfundet, eller vil den øge uligheden i samfundet?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hr. Frank Aaen har haft mange chancer i denne debat for at få indsigt i, hvordan det virker på ligheds/ulighedsbarometeret, når en arbejdsløs kommer ind på arbejdsmarkedet. Rent faktisk er det sådan, at på statistikernes skrivebord betyder det en større ulighed, men jeg er nødt til at sige det ligeud, så alle kan forstå det: Det Konservative Folkeparti arbejder målrettet for at få endnu flere ind på arbejdsmarkedet. Vi arbejder målrettet for at bekæmpe arbejdsløsheden, uanset at det på statistikernes skrivebord vil give sig udslag i en større ulighed.

Vi kan ikke bruge den ligheds/ulighedsdiskussion til noget som helst. Det, det handler om, er at bringe det danske samfund i en position, hvor vi kan matche den internationale og globa-

le udfordring, og det kræver ændringer. Det kræver ændringer og justeringer af vores velfærdsordninger, og det kræver, at vi ændrer vores skattesystem, så vi får nedsat skatten på den sidst tjente krone og det dermed bliver mere attraktivt at yde en ekstra indsats. Det kan ikke være rigtigt, at vi fortsat skal brandskatte initiativrige mennesker.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu spurgte jeg ikke til nogen statistik, jeg spurgte sådan set bare til Det Konservative Folkepartis skattepolitik. Og den skattepolitik går altså ud på, at de, der tjener mest, skal have enorme skattelettelser, og de, der tjener under 200.000 kr., skal have 0 kr. i skattelettelser. Altså 0 kr. til halvdelen af befolkningen og 100.000 kr. i skattelettelse til dem, der tjener 1 mio. kr.

Så er mit spørgsmål: Øger det uligheden i samfundet, eller øger det ligheden i samfundet? Naturligvis øger det da uligheden, når man fordeler skattelettelser på den måde, at de, der i forvejen tjener mest, skal have en masse, og de, der ikke tjener så meget, ingenting skal have.

Så er mit næste spørgsmål: Når Det Konservative Folkeparti alligevel er i regering med en statsminister, der påstår, at han ikke vil øge uligheden, er det så sådan, at Det Konservative Folkeparti er i modstrid med regeringschefen? Eller er det sådan, at man godt ved, at selv om statsministeren siger det, han siger, øges uligheden i samfundet lige så stille og roligt under denne regering?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg er altså nødt til at sige det så klart, som jeg nu kan: For Det Konservative Folkeparti kan det aldrig være og vil aldrig blive et mål i sig selv at skabe lighed, men på præcis samme måde kan det aldrig være og vil det aldrig blive et mål i sig selv at skabe ulighed. Det er rystende ligegyldigt.

Det afgørende er i virkeligheden, at vi får givet dem, der har vanskeligt ved at klare sig selv, en chance, og får skabt et samfund, der kan øge velfærden til glæde for alle. Det er omdrejningspunktet, det er det, der skal være i fokus, og derfor er hr. Frank Aaens spørgsmål hamrende uinteressant – hamrende uinteressant!

Det afgørende for os er, om vi kan få matchet de internationale udfordringer, vi står over for,